

čutje udeležencev med sedemdnevni-
m bivanjem v visokogorju.»

Podpisan je Igor Selan, eden od vodij te šole v naravi, v kateri so se v prvi polovici letošnjega marca osnovnošolci s Škofljice seznanjali s smučanjem ob vlečnici, turnim smučanjem, orientacijo v zimski naravi, gorskim svetom pozimi, Triglavskim narodnim parkom, živalstvom in rastlinstvom naših gor, opremo in vzdrževanjem smučí, zgodovino naših gor, delom Gorske reševalne službe, oblikovanjem snega in še marsičem drugim. O vsem tem so udeleženci šole v naravi napisali sestavke za svoje glasilo.

Nekajkrat smo že poudarili, da ima novica toliko večjo vrednost, kolikor prej je objavljena. Po vseh pravih novinarstva poročilo o izidu tega glasila zdaj ne bi smelo biti objavljeno: ali ima kakšen smisel poročati o dogodku, ki je bil pol leta pred tem, ko je vest o njem zabeležena v reviji? Izjemoma torej objavljamo novico o izidu tega glasila, velik del zato, da bi opozorili na naslednje: ko bi želeli širši krog planincev seznaniti z dogodkom iz svojega planinskega okolja, se pisanja lotite takoj, ko se je zanimiv dogodek končal. Malo smešno je poročati o zimskem dogodku jeseni, posebno če je bil ta dogodek doma, v Sloveniji.

društvene novice

In memoriam: Ivan Cvar-Marjan

Junija nas je po komaj dopolnjenem 60. letu zapustil Ivan Cvar, čigar ime bo tudi v vrstah planincev še dolgo prisotno. Kot velik ljubitelj narave, gora in še posebno kot velik gojitelj divjadi je razumel

tudi hotenja in težave planincev. Planinci se ga zato spominjamo s hvaležnostjo, ker je kot gospodarstvenik, predsednik občine Kranj in vsesplošni družbenopolitični delavec pomagal planinskemu gospodarstvu, urejal izredne plačane dopuste za alpiniste, prvi v slovenskih DO (Iskra) vnesel v samoupravne akte, da imajo gorski reševalci v akcijah in za obvezne vaje plačan izostanek...

Pri njem je izstopalo predvsem razumevanje, pomoč, pomirjajoče usklajevanje in tudi izjemna skromnost.

Planinska organizacija ga je na pobudo PD Kranj odlikovala z zlatim znakom PZS. Vsekakor je bil najbolj aktiven v lovskih vrstah, saj je bil izvoljen za podpredsednika LZS, bil je predsednik ZLD Gorenjske, starešina LD Jezersko...

Rodil se je maja 1928. leta v Zamostecu pri Sodražici kot najstarejši sin 10-članske družine, ki je bila vsa predana OF. Ivan sam je bil v vrstah NOV že kot 13-letnik. Planinci Kranja pa tudi drugih krajev Slovenije in Jugoslavije ohranjamo Ivana v plemenitem spominu.

Franc Ekar

In memoriam: Ivan Filip

Hotuljski zvonovi so naznanili, da je preminilo še eno življenje, mi, ki smo ga poznali, pa smo kar s težavo doumeli resnico, da se je iztekla dolga pot, posuta s trnjem in cvetjem. Vsaka stvar ima svoj začetek in svoj ko-

nec, vmes je prostor, ki je postlan vsakemu po svoje.

Dragi naš Ivan Filip!

Vmesni čas med začetkom in koncem tvojega življenja je bil nekaj posebnega. Kot mnoge te je narava obdarila s posebnim čutom do nje, do gora in ljudi, do prelepih koroških in slovenskih gor, pa tudi do gora onkraj meja. Zlasti ti je bila dana močna ljubezen do tvojih in Prežihovih Kotelj in njenih ljudi, saj si življenje preživel tu in tu ostaneš.

Tvoji planinski cilji so se uresničili: dosegel si vrsto vrhov od Triglava do Pohorja, posebno rad si zahajal na naše bližnje vrhove Pece, Raduhe in Olševe, posebej pri srcu pa ti je bila Uršlja gora. Niso ti bile neznane niti zamejske gore. Velik tvoj delež je vtkan v delu PD Ravne na Koroškem, kjer si dolgo časa opravljal pomembne naloge in za uspešno delo prejel več častnih znakov PZS in srebrni znak PZJ ter plaketo PZS, najvišje priznanje za zasluge v planinstvu.

Ko smo se ravenski planinci odpravljali na pot okrog Uršlje gore (bilo nas je kar prek 130), smo ti izročili to plaketo. S solzami v očeh si se nam zahvaljeval ter dejal: »Tako rad bi šel z vami, pa me noge ne nesejo več.« Rekel si tudi, da bi še rad pomagal pri delu društva, le da bi ti zdravje to omogočalo.

Tvojega dela in prispevkov za razvoj planinstva ni mogoče pozabiti, še manj pa poplačati. Tvoj odnos do narave in do ljudi ostaja svetel zgled.

Dočakal si najlepši čas, ko se narava prebujala. Na Lužah se bori za življenje tisoče zvončkov, teloh že usiha, prebujajo se lepi jeglič v Jelenovem žlebu in pečinah Šmohorice, tudi drugo rastje se bojuje z naravo. Vse se razcveta, narava pa ostaja neizprosna. Taka je naša in tvoja GORA, ki

ti bo kot največji spomenik ostala za večne čase.

Ko se tako, dragi Ivan, poslavljamo od tebe, ti obljubljam, da ne boš pozabljen; vedno bomo cenili tvoj prispevek društvu in te v spominu ohranili kot dobrega planinskega tovariša.

Naj ti bo pod rušo hotuljske zemlje in pod vzhodom tvoje Gore lahek počitek.

Pavel Stropnik

Tovarišici Danici v slovo

Dne 19. julija letos smo na Blejski Dobravi pospremili k zadnjemu počitku Danico Šetinc, učiteljico in pozneje profesorico na Koroški Beli.

Poleg strokovno pedagoškega dela nam je, drobižu, kakršen smo bili, vedno polagala na srce lepote naših planin in ljubezen do domovine. Na končne izlete nas je še pred vojno popeljala na nekaj naših najlepših krajev in do znamenitosti, kot so Bled, Peričnik, Vrata, Mali Triglav, Tamar, Bohinj s slapom Savico, Golico itd. Danes so ti kraji večini dosegljivi že v predšolski dobi, za nas pa so bila prava nepoznana čuda in jih kot taka še vedno nosimo v srcih.

Žal se ji zaradi bolezni ni uresničila zadnja želja, da bi še enkrat videla Triglav.

Viktor Langus

GRS na kranjskem sejmu

Na Gorenjskem sejmu v Kranju je bila od 7. do 10. junija letošnja jugoslovanska strokovno specializirana sejemska prireditelja s področja civilne zaščite, sejem opreme in sredstev civilne zaščite, kamor spada tudi preventiva v planinstvu. Za planince je bil ta del sejemske prireditve karseda zanimiv.

Poleg novih razstavljenih eksponatov s področja radijskih in telekomunikacijskih zvez, zdravstva, vrvne tehnike in sistemov uporabe škripcjevja, ki so zanimivi za Gor-

Na 16. sejmu opreme in sredstev civilne zaščite v Kranju se je letos predstavila tudi GRS iz Kranja

sko reševalno službo, se je v posebnem paviljonu predstavila tudi GRS — postaja Kranj s svojo dejavnostjo. Dokaj atraktiven razstavniki del so si ogledali številni strokovnjaki in organizatorji preventivno zaščitno intervencijskih programov.

Franč Ekar

Travna gora — planinski raj

Za tak naslov svojemu prispevku sem se odločil na pobudo številnih obiskovalcev Travnice gore, posebno še skupine 41 planincev iz Zagreba, ki smo 7. maja letos organizirano obiskali ta hrib nedaleč od Sodražice in Nove Štife. Ta skupina je namreč konec novembra leta 1985 hotela organizirati obisk Travnice gore in ga je imenovala »izlet v neznano«. Vendar takrat načrta niso uresničili, ker je bila cesta zametena s snežnimi zameti, dom pa zaprt. Medtem so dom obnovili, njegov lastnik je postala Gasilska zveza Slovenije, odprt pa je seveda tudi za planince in druge ljubitelje narave.

Letošnjega maja smo se v krasnem vremenu z avtobusom pripeljali na trato pred domom, pisano od planinskega cvetja, pred obnovljeni dom, v katerem je prostora za približno sto ljudi.

Izredno nas je razveselil predlog oskrbnika doma Zdravka Hribarja, da nas pelje do Ogenjce (1031 m) in Jelenovega žleba (930 m), kjer sta kraška jama in brezno, znana iz vojnih časov. Prva je bila partizanska bolnišnica in na koncu prizorišče tragedije, druga pa je postala grobnica italijanskih vojakov, ki so, ne vedoč za brezno pod potjo, med nenadnim partizanskim napadom namesto v zaklon poskali v brezno. Zdaj sta obe jami kontrolni točki RPP — Ribniške planinske poti.

Josip Sakoman

Planinstvo je del turizma

V planinskem domu na Kalu je bil 17. in 18. junija pogovor predsednika Planinske zveze Slovenije Marjana Oblaka s predsedniki zasavskih planinskih društev, predstavniki družbenopolitičnega življenja in nekaterih večjih delovnih organizacij v Zasavju. Po pogovoru so sprejeli vrsto sklepov, med njimi tudi naslednje:

● Planinsko gospodarstvo zasavske regije je uspešno, vendar so zgrajene zmogljivosti le skromno zasedene in odvisne predvsem od obiska domačih planincev. Nekdanje vzorno sodelovanje s sindikati, šolami in združenim delom upada, saj se vsi uporabniki iz teh okolij usmerjajo v domove oddiha zunaj regije, predvsem še na obalo. Takšna usmeritev je seveda neprimerno dražja, vprašanje pa je tudi, v kolikšni meri je koristna za ljudi, ki potrebujejo preventivni odih.